

Farní zpravodaj

2013 / 2
červen

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

Vážení farníci,
přeji Vám požehnaný čas prázdnin a dovolených i letních dní. S poděkováním za pomoc, podporu a vaši obětavost je možné uskutečňovat mnoho dobrého. Prosim o modlitbu za požehnání a dary Ducha svatého, potřebné ke zlepšování.

P. Olda Kučera

CO NAJDETE V TOMTO ČÍSLE?

Jako již tradičně najdete v čísle, které právě otvíráte informace o dění v našich farnostech – Noc kostelů, činnost misijních klubek, VeMlad, první svaté přijímání dětí V rozhovoru se nejen dovíte více o p. Šreflovi, ale zřejmě i to, co jste ani netušili o zvonech a zvonění. Také zde najdete další dílek ze skládačky historie našich farností – tentokrát o persekovaných kněžích, kteří zde působili. Samozřejmě nechybí i pozvánky či prosba o to, abyste přiložili ruku k dílu pro naši společnou farnost.

Hezké počtení Vám přeje RR

Farní zpravodaj - Žamberk

FARNÍ VAJEČINA

V naší farnosti se už stalo tradicí prožít část slavnosti Seslání Ducha svatého společně s dalšími farníky při *Farní vaječině*. A protože nám letos Duch svatý seslal také krásné letní počasí, sešli jsme se na faře v Žamberku v docela hojném počtu. Děti trávily odpoledne fotbalem a dalšími hrami na perfektním anglickém trávníku farní zahrady a my starší jsme se pořádně zapotili při rozbíjení, míchání a smažení vajec na připraveném ohništi. Taký se hrálo a zpívalo, proto nám všem při těchto namáhavých činnostech opravdu vyhládlo. Ti, kdo nad ohněm míchali, míchali opravdu zodpovědně, a tak všem vaječina moc chutnala. Ale to už byl večer a čas na úklid a rozloučení. Poděkování patří všem organizátorům i zúčastněným a příští rok určitě na shledanou, snad i s dalšími farníky, kteří letos třeba neměli odvahu přijít. Už teď vás všechny zveme.

Marek Faltus

NOC KOSTELŮ POTŘETÍ

Uteklo to jako voda a v pátek 24. května v 18 hod. jsme zahájili koncertem letošní Noc kostelů. O hezké a milé zpívání se zasloužily děti z komorního sboru *Vlaštovičky* ze ZUŠ P. Ebena v Žamberku, dětský sbor *Orlička* a na flétničky zahráli žáci ze ZŠ Klášterec nad Orlicí. Jejich sbormistryně dokázaly pro hudbu a zpěv nadchnout několik desítek dětí, a tak společně rozdávali radost a získávali srdce posluchačů.

Pár minut četby z knihy Erica-Emmanuela Schmitta *Oskar a růžová paní* v podání

Václava Ježdíka a scénka dětí *Bratři ze Soluně* byly v tomto večeru dalším programem s duchovní tematikou, kterou s dětmi nastudovala Maruška Souradová. Škoda, že právě tyto části utrpěly zlobivým mikrofonem.

Své posluchače si našlo i povídání s Pe-

tretem Jägerem o historii kostela sv. Václava a prohlídka chrámové lodi s komentářem. Na toto téma byl volně k dispozici písemný materiál zahrnující zároveň i podrobné informace o kostelních zvonech v Žamberku a okolí (viz <http://www.senftenberg.cz> nebo <http://farnostzamberk.cz>).

Varhaník Petr Buryška si k předvedení královského nástroje vybral několik oblíbených skladeb, přizval si houslistu Jana Dostála a tak kromě povídání o varhanách předvedli také něco ze svého umění. Odvahu vdechnout život varhanním píšťálám si mohli zkusit i někteří zájemci z řad posluchačů.

Pěvecký

soubor *Corale* Gymnasia Žamberk jsou v našem prostředí již známými hosty. Jako obvykle nezklamali, jejich koncert byl tentokrát laděn více duchovně, byla to skvělá tečka na závěr.

Už „tradičně“ se během večera tvořila fronta ze zájemců o výstup ke zvonům, kde na ně čekal zasvěcený výklad p. Václava Šrefla a rovněž nahlédnutí do míst nad klenbu kostela.

Do věže si už podruhé vyslápla i pětice trubačů ze ZUŠ P. Ebena v Žamberku se svým učitelem R. Heckenbergerem. Z výše několika desítek metrů se pak nad střechami domů neslo jejich vytrubování.

V kapli P. M. Bolesné se zájemci mohli zastavit na promítání fotografií ze života farnosti.

Tento archiv fotografií není ještě zdaleka dokončen, chybí zmapování mnoha let a událostí ve farnosti. K výzvam o zapůjčení fotografií se budeme znovu vracet a doplňovat. Záleží jen na ochotě farníků ke spolupráci. Samozřejmě budou k nahlédnutí, případně v digitální podobě k dispozici.

A teď už bych ráda poděkovala všem, kteří se na přípravě a průběhu večera podíleli, napekli pro účinkující, hostili, uklidili. I těm, na které jsem jakoby zapomněla. Nezapomněla! Kdo ví, ví ...

Marie Jägerová

VEČER MLADÝCH V ŽAMBERKU

Na pátek 7.6. jsme již dlouho dopředu domluvili pořádání VeMladu v Žamberku. Příprav se ujalo hlavně duo Marky + Marky (Kladvivová a Vymetálková) a tak mohlo ve čtyři hodiny na náměstí všechno začít. V počtu asi 15 lidí jsme se odebrali do parku a zahráli si o svatém Františkovi z Assisi, který byl také tématem celého setkání. Nakonec jsme si dali v parku ještě frisbee, při kterém se všichni důkladně zahřáli. V půl sedmé

jsme se všichni odebrali na mši, kterou doprovázeli Jirka a Roman na cello a kytaru. Následovala část setkání na faře. Všichni se už těšili na párek a na buchty a právě, když se všichni pustili do jídla, zazvonilo na dveře fary velké překvapení. Navštívit nás přijel sám pan biskup Jan Vokál. Zdržel se sice jen na chvilku, ale přátelsky si s námi popovídal a udělil nám i požehnání. Brzy na to už přijel i P. Vlád'a Brokeš z Ústí nad Orlicí, který byl pozván, aby nám povyprávěl o sv. Františku z Assisi. Otec Vlád'a si dal párek, popovídal si s Oldou a mezitím proběhl malý koncert Jirky Krále na cello, který všechny velmi zaujal. Nakonec ještě přijel otec Josef Roušar z Čermné a mohlo začít povídání o sv. Františkovi. Otec Vlád'a nám nejdřív vyprávěl o sobě a o svém povolání, v povídání o Františkovi pak přidával vlastní zážitky z Assisi. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých věcí o svatě Kláře a o působení Ducha Svatého v dějinách církve. Protože otec Vlád'a, jak sám přiznává, neumí být úplně stručný, bylo najednou deset hodin. Na konec pronesl „domácí“ otec Olda povedenou závěrečnou modlitbu. Všichni jsme se spoustou nových zážitků a vědomostí a s požehnáním mohli rozjet a rozejít do svých domovů.

Šárka Kladivová

ZE ŽIVOTA MISIJNÍHO KLUBKA VE SLATINĚ NAD ZDOBNICÍ

Na Květnou neděli jsme v kostele Proměnění Páně připravili s Misijním klubkem křížovou cestu dětí s modlitbou za misionáře mučedníky, které jsme si tento den připomínali.

Při slavnosti Zmrtvých-vstání Páně se pak děti zapojily do obětního průvodu se svými dary. Byly to namalované obrázky, vajíčka, kamínky i velikonoční beránek. Hned po velikonočních svátcích ve dnech 5. – 7. 4. 2013 jsme se s klubkem podruhé zúčastnili celostátního Misijního štrúdlování. Do pečení štrúdlů sladkých i slaných se pustilo 14 maminek se svými dětmi i babičkami a s rozvozem balíčků pomáhaly celé rodiny. Radost nám udělal výtěžek akce 2050,- Kč! Děkujeme všem, kteří přispěli svým darem a pomohli tak hladovějícím či jinak trpícím dětem v misiích!

V měsíci květnu jsme uspořádali ve Slatině nad Zdobnicí besedu o misích s promítáním dokumentárního filmu ze života zambijských bohoslovců, včetně bonusu a filmu o filmu. Potěšila nás hojná účast příznivců misí ze Slatiny, Ja-

vornice, Rychnova, Dlouhoňovic a Rokytnice. Na programu bylo i promítání fotografií a Misijní jarmark s velkou nabídkou misijních materiálů.

Na „Noc kostelů“ jsme byli osloveni pořadatelé z Rychnova nad Kněžnou a tak jsme jejich program v kostele sv. Havla a v kapli mohli obohatit misijní výstavou, filmy a velkým Misijním jarmarkem.

V době příprav na jarmarky jsme se s dětmi scházeli ke společnému tvoření buď v rodinách, nebo v učebně Základní školy ve Slatině nad Zdobnicí. Za vstřícné jednání tímto děkujeme paní ředitelce D. Tůmové. Při všech setkáních je čas na společnou modlitbu, hry, písničky i na plánování další

naší pomoci skrze papežské misie.

Na červen máme připravené jarmarky na Den dětí s dobrovolníky v Žamberku, na

Dětský den u nás a 15. 6. na Diecézní setkání seniorů a je-jich přátel v Hradci Králové. Pro ugandského ředitele PMD P. Philipa Balikuddembe, kterého do-provázal v České republice

P. Jiří Šlégr, namalovaly děti přáníčka a obrázky, jejichž tématem byly oslavy 1150. výročí příchodu misionářů sv. Cyrila a Metoděje (5. 7. 2013). P. Philip se sešel také s naším biskupem Mons. Janem Vokálem. Po vřelém přijetí byl otec biskup informován o pomoci, která z Čech prostřednictvím Papežských misijních děl putuje

do Ugandy na výstavbu škol, nemocnic, kostelů a kaplí a na podporu bohoslovců. Otec biskup se dále živě zajímal o život v Ugandě, postavení a situaci místní církve.

Pro děti z naší farnosti i okolí nyní plánujeme další katecheze, setkání, výlet, africké odpoledne a pro maminky misijní tvoření. Chceme dětem dál pomáhat v jejich misijním úsilí, aby uměly dávat s chutí a radostí a těšíme se na společně strávený čas!

Za PMD a Misijní klubko ve Slatině nad Zdobnicí Vám všem přeji spokojené dny, Boží požehnání, ochranu Panny Marie a stále hořící srdce pro misie!

Bronislava Halbrštátová, diecézní ředitelka PMD

MISIJNÍ KLUBKO V ŽAMBERKU

Chci vás krátce informovat o tom, co jsme společně prožili.

V březnu jsme pro farníky připravili misijní jarmark, kde byla možnost zakoupit výrobky dětí a tím přispět na projekty Papežských misijních děl. Poděkování patří všem, kdo podpořili chudé děti z cizích zemí celkovou částkou 1430 Kč. Děkujeme také vám, kdo se pravidelně za misie modlíte.

Děti z farnosti se při četbě knížky a při nácviku scénky seznamovaly s životem a službou svatých Cyrila a Metoděje. Scénku nazvanou *Bratři ze Soluně* vám pak skoro profesionálně předvedly v chrámu sv. Václava

o Noci kostelů. Všem dětem patří veliký dík, protože se texty musely naučit nazpaměť a zvládly to opravdu na jedničku. Také vypravěči splnili svůj úkol a přečetli velké množství textu bezchybně. Takže děti, až budete v dějepise probírat Velkou Mora-

vu, máte velkou výhodu!

Bliží se letní prázdniny, tak přeji dětem, aby se jim líbilo všude tam, kde budou a prosím o požehnání na všech jejich cestách.

Za misijní klubko Marie Souradová

ROZHOVOR S PANEM VÁCLAVEM ŠREFLEM

Zaujal mě při loňské „Noci kostelů“ svým vyprávěním o zvonech. Netušila jsem do té doby, že každý zvon je jiný a také, že vyžaduje specifickou techniku zvonění, která závisí na tvaru, délce, hmotnosti nebo upevnění srdce zvonu. Pokud to neovládáte, na zvon nezazvoníte.

Pan Václav Šrefl, tichý a skromný, ovládá toto umění. Zná zvony naší farnosti i mnohé v České republice. Jeho šikovné ruce umí opravit skoro cokoliv. Patřívál a stále patří, k partě ochotných brigádníků naší farnosti.

Kdy Vás zasáhl nebo zaujal zvon a hlas zvonu?

Doma jsme mívali malý zvoneček. Byl to takový můj talisman. Tenkrát se používal v zimě u koní, jako rolnička. Teď ho mám doma na lustru. O zvony jsem se začal víc zajímat až v důchodu. Dřív nebyl čas. Zaměstnání ... rodina Jezdívají jsme do Slatiny nad Zdobnicí na poutě. Manželka odtud pochází. Chodil tam zvonit a natahovat věžní hodiny kovář Ulrich. Když jsme přišli dřív přede mší sv., brával mě s sebou nahoru na věž. Jsou tam dva zvony a on zvonil jen na jeden. Mě taky nechal zazvonit. A to už mě chytlo. Jednou jsme se domluvili, že budeme zvonit na oba. Jenže ten druhý zvon zvonil pouze na jednu stranu. Musel se vždy strhnout, aby to zvonilo na obě strany. Byl jsem z toho úplně vyčerpaný. Chtěl jsem přijít na to čím to je, tak jsem si půjčoval klíče od věže, chodil jsem tam a zkoušel to. Abych nebudil pozornost, omotal jsem srdce zvonu hadrem a upravoval jsem ho, až zvonil dobře. Kdybyste slyšela, jak teď krásně zvoní

Čím to je a jak se dá srdce zvonu upravit?

Většinou je lehký. Musí se správně zatížit. Museli by zvonit dva, aby to nevadilo. Jeden to nezvládne. Bylo by to na jeden úder. A to byl takový můj začátek. Pak jsem začal jezdit do Rychnova nad Kněžnou.

Jaký je rozdíl v technice zvonění a kam všude jste se podíval a zvonil jste tam?

Ruční zvonění je ruční zvonění. Žádný stroj to tak nezvládne a nenahradí. To musíte zkrátka slyšet ... Pocestoval jsem hodně zvonů. S výletem se zahrádkáři, jsme byli v severních Čechách. Při zpáteční cestě jsem jim nabídl prohlídku věže v RK. Je tam třetí největší zvon v Čechách. Nejdřív se jim tam moc nechtělo a pak nechtěli dolů, jak se jim tam líbilo.

Jezdívám jsem s rychnovskými zvoníky zvonit do Prahy, do katedrály sv. Víta. Zvoníci se tam scházejí 15min před zvoněním u hlavní brány katedrály a jdou nahoru.

Setkal jsem se tam s jedním pánem, který nám nabídl, že se můžeme podívat i do jiných kostelů v Praze. Měl plnou brašnu klíčů od různých zvonů po republice.

Jezdívají se mnou vlakem do Prahy i moji známí a stalo se, že jsme zvonili v 9.15 v katedrále sv. Víta, v 11h v kostele sv. Štěpána, ve 12h v kostele sv. Vojtěcha a ve 14h jsme jeli domů.

Taky jsme byli v Rovensku. Tam jsou zvony obráceně. Ale když jsme tam přijeli, byli právě zvoníci odjetí v Praze. Byli jsme zklamaní. Náhodou jsme se tam potkali s tamějším panem farářem P. Kocmanem. Byl moc milý. Zavedl nás na věž i do kostela a všechno nám ukázal. Vyřezal do toho kostela betlém v životní velikosti. Udělal i monstranci. Stáli jsme tam a žasli, jak je to krásný ...

S malou skupinkou ze Žamberka jsem se účastnil oslav 1000letého výročí založení kláštera v Ostrově u Davle. Na zvonici kostela sv. Kiliána je zvon, na který se šlape. Je tam výstupek a na ten šlapou. Když to někdo neuměl, srdce uhodilo jen na jednu stranu. Při oslavách bylo dlouhé a náročné zvonění. Po 5-ti min jsem toho měl dost. Museli jsme se střídat.

Nedávno jsme byli v Košicích na křtinách pravnučce. Dostal jsem se na věž i v katedrále v Košicích. Jenže ten velký zvon co tam byl, při požáru spadl a rozbil se. Zvonaři z Brodku u Přerova ho dali dohromady, ale už ho nikdo nepověsil. Zvon tam je jen vystavený. V parku mezi kostelem a divadlem mají zvonohru a vše odbývají zvonohrou.

Vzpomínáte na nějaký zážitek?

V RK u zámku je zvonice a kostel Nejsv. Trojice a druhá zvonice je u kostela sv. Havla. Tam zvoní každý pátek ve 3h, jako k úmrtí Pána Ježíše. Poprvé jsem to slyšel, když jsme byli tenkrát v Pasově. Byly 3hod. a najednou začaly zvonit všechny zvony v Pasově. To byl pro mě takový zážitek ..., jak to tam znělo.

Říkal jste, že v RK je třetí největší zvon v republice. Kde je ten největší?

Největší je v Praze u sv. Víta zvon Zikmund. Váží asi 16,5t. Druhý je v Hradci Králově zvon Augustin 11,5t. A třetí v Rychnově nad Kněžnou zvon Kryštof 6,5t.

Staráte se o zvony a zvoníte i v naší farnosti?

Když se opravila kaplička ECCE HOMO, moc jsem si přál, aby tam byl taky zvonek. Na vysvěcení kapličky, jsem si půjčil zvonek od spolužačky ze Slatiny. Pak jsem ho musel vrátit. Když se odléval poslední zvon na kostel sv. Václava, nechali odlít i zvonek pro kapličku ECCE HOMO. V Žamberku byly 2 nové zvony, ale ten starý Václav k nim neladil. Byl to původně zvon z kaple sv. Vojtěcha na hřbitově, kde byl nahrazen zvonek z Rozálky. Moc jsem chtěl dát ty zvony na původní místo. Upravil jsem ho a udělal závěs, aby tam mohl být. Je tam ještě malý zvonek, který je z r. 1709. Po rekonstrukci kaple otec

Oldřich zvony požehnal a zavěsili jsme je na věž. Zvonek z Rozálky je z r. 1844 a mohl být vrácen také po rekonstrukci kaple na věž Rozálky.

Poslední akce byla věžička v Písečné, kde mají železný zvon (jako v Neratově) od slavného výrobce zvonů Rudolfa Manouška. Měl dílnu v Brně začátkem 19. století. Asi tenkrát nebyla zvonovina, tak zkrátka dělali zvony železné. Udělal jsem na zvon do Písečné závěs a museli ho na věžičku pověsit dřív, než se dodělala. Bylo tam málo místa a nešel by jinak pověsit.

Pane Šrefle děkuji Vám za rozhovor i vřídlné přijetí a přeji Vám pevné zdraví a hodně sil.

Eva Šípková

PS: Pro pana Šrefla nejsou zvony jen koníčkem. Kromě toho, že opravoval nebo upravoval několik zvonů v Žamberku i v okolí, zvoní o nedělích v kapličky ECCE HOMO v Polsku a při pohřbech na hřbitově. Jeho zkušenosti a znalost zvonů byla a je pro farnost velice důležitá. Zvony, které opravil a dal do pořádku, zůstanou tu i pro budoucí generace. Děkuje.

Poznámka redakce: Panu Šreflovi právě v těchto dnech odešla na věčnost jeho žena Vlasta. Ať jí dá Bůh lehké odpočínutí a za její dobrý život zařadí její duši k těm spravedlivým a vyvoleným.

MUČEDNÍCI KOMUNISMU

Kněží a řeholníci zemřelí ve věznicích a táborech nucené práce

V květnu letošního roku mohl být podle rozhodnutí biskupů na diecézní úrovni zahájen proces beatifikace číhošťského mučedníka P. Josef Toufara, protože podle kardinála Dominika Duky „...dozrál čas, aby právě v této přelomové době církev promluvila hlasem těch, kteří vydali svědectví evangeliu jak v době komunismu, tak v době nacismu.“ Přestože to bude proces naší diecéze, zdá se nám příběh tohoto statečného kněze nějak vzdálený, jakoby se nás ani netýkal. Pravý opak je pravdou, vždyť i mezi námi žili kněží, o jejichž statečnosti, utrpení a oběti máme povinnost podat svědectví.

P. Josef Jakubec, děkan v Žamberku

Narodil se 8. února 1899 v Ústí nad Orlicí jako syn továrního dělníka. Pocházel z devíti dětí. Rodina žila velmi skromně. Obecnou školu vychodil v letech 1905 až 1910 v Ústí nad Orlicí, poté pokračoval až do roku 1913 na místní měšťanské škole. Původně se měl vyučit řemeslu, ale díky přispění dobrodinců a přátel rodiny, kteří rozpoznali jeho nadání, mohl jít studovat na gymnázium do Hradce Králové. Po maturitě v roce 1920 vstoupil do kněžského semináře

v Hradci Králové. Teologická studia dokončil v roce 1924 a na kněze byl vysvěcen v Hradci Králové 29. června 1924. Jako kaplan nastoupil do farnosti Libštát v okrese Semily. Poté vystřídal v průběhu 20. – 30. let řadu kněžských působišť: Třebachovice pod Orebem, Vysoký Újezd, Městec Králové, Zvole, Nové Hradky u Vysokého Mýta.

V roce 1937 zakotvil v Žamberku. Stal se děkanem, biskupským notářem a biskupským vikářem žamberského vikariátu. Oblíbenou činností pana děkana byl zpěv a hra na hudební nástroje: housle, harmonium a varhany.

Za druhé světové války se zapojil do odboje proti nacistům. Po válce se stal členem ONV v Žamberku jako dopravní referent. Členem ONV byl až do roku 1947, kdy kvůli jmenování biskupským vikářem tuto politickou funkci opustil. Byl také prvním iniciátorem opravy poničeného poutního kostela v Neratově. Pravidelně sloužil mše svaté pro personál i pacienty v žamberském Albertinu a navštěvoval místní sirotčinec. Aktivně pracoval v Československé straně lidové, po roce 1945 jako předseda místní a okresní organizace, angažoval se v Orlu a v Charitě.

V osidlech StB

Po komunistickém převratu byl poprvé zatčen 1. února 1949 a do května vyšetřován ve vazbě v Pardubicích a pak krátce v Chrudimi. Dne 3. června 1949 byl výnosem komise Krajského národního výboru v Pardubicích bez soudního rozhodnutí zařazen do tábora nucených prací (TNP) v Pardubicích, kde měl strávit dva roky. Ve výměru komise se říkalo, že pracoval v rámci ilegální organizace (tj. lidové strany), která usilovala o zvrácení lidově demokratického zřízení v ČSR. Proti tomuto absurdnímu rozhodnutí podal u KNV žádost o propuštění z TNP nebo alespoň snížení doby pobytu v táboře. Uvedl, že žádnou protistátní činnost nepodnikal, a pokud šlo o jeho kontakty s „nebezpečnou osobou“ – Ing. Žemlou z Pardubic, setkal se s ním pouze několikrát na lidoveckých schůzích. Na svou obhajobu také uvedl, že ani vyšetřování Státní bezpečností neprokázalo jeho vinu, a navíc má zdravotní problémy (prodělaný zánět plic a vadu zraku), takže není schopen těžší manuální práce. Z TNP byl propuštěn 26. listopadu téhož roku, pravděpodobně díky amnestii. Vrátil se zpátky na děkanství do Žamberka.

K druhému zatčení došlo už v noci 12. prosince 1949. P. Jakubec byl obviněn z kontaktů s protistátní organizací (jednalo se o několik schůzek lidovců v Žamberku po únoru 1948, kde hovořili o dalším pokračování strany), ze zcižování kostelních sbírek (P. Jakubec jako pokladník v lidové straně obstarával také finanční pomoc rodinám, jejichž blízcí odešli před hroící perzekucí do emigrace nebo už byli uvězněni) a z rozšiřování protistátních tiskovin (oficiální pastýřské listy, protestní dopis arcibiskupa J. Berana Dr. Čepičkovi a Plojharovi o proticírkevní politice státu). Pan děkan byl vyšetřován ve vazbě v Hradci Králové a souzen v rámci čtrnáctičlenné skupiny lidovců a věřících ze Žamberska, spolu s dalšími dvěma kněžími – P. Karlem Šrajbrem a P. Miloslavem Kopeckým. Proces proběhl ve dnech 24. – 25. října 1950 před Státním soudem v Praze. Pan děkan byl odsouzen za velezradu a vyzvědačství na 20 let.

Nebezpečný až do smrti

Nejprve byl převezzen do Plzně na Bory, později eskortován na Mírov. V hlášení z února 1954 byl hodnocen ve vězeňském spise jako stálý nepřítel lidově demokratického

zřízení: „Pokud se týká převýchovy, není u něj naděje, že by kdy plnila svůj účel. Je věrný a horlivý zastánce politiky Vatikánu a dnešní zřízení pomlouvá.“

V roce 1954 se u něj na Mírově projevilo závažné onemocnění – chronický zánět průdušek a rakovina plic. Během roku 1954 byl několikrát léčen ve vězeňské nemocnici a při zákroku mu byla odňata celá levá plíce. Poté pokračovala léčba ozařováním. Začátkem ledna se jeho zdravotní stav dále zhoršil – objevily se zvětšené uzliny na krku, také v oblasti hrudníku a břicha. V této době už trpěl velkými bolestmi. Při vyšetření v lednu 1955 ve Fakultní nemocnici v Brně byly u něho zjištěny rakovinné metastázy po celém těle. Ani doporučení vězeňského lékaře, ani opakovaná žádost jeho samotného a jeho sestry, nepřiměla krajského prokurátora k povolení přerušení trestu či propuštění.

Pan děkan byl na poslední návštěvu, kdy se setkal se svou sestrou a synovcem Václavem, přinesen na nosítkách a prosil, aby ho pohřbili v rodném městě. P. Josef Jakubec zemřel na Mírově 27. června 1955. O dva dny později byl i přes své poslední přání pohřben na vězeňském hřbitově na Mírově. Rodina nebyla o jeho úmrtí informována. Dozvěděla se o něm teprve při urgenci žádosti o přerušení výkonu trestu pro zdravotní stav vězněného. Příbuzní dostali odpověď – žádost je bezpředmětná, protože odsouzený před měsícem zemřel. V roce 1968 požádala rodina o exhumaci ostatků P. Jakubce a jejich převezení na hřbitov do Ústí nad Orlicí. Správa věznice však tuto žádost odmítla s odvoláním na údajné zrušení vězeňského hřbitova. Zamítnutí žádosti bylo především dílem okresní organizace KSČ.

Převzato z časopisu Res Claritatis MONITOR z 30. 9. 2012, autorem je historik a pedagog Mgr. Vojtěch Vlček, z jehož archivu je i fotoportrét P. Jakubce. Fotografie prvního sv. přijímání je z roku 1941 (P. Jakubec je vpravo dole).

O poslední chvíli života P. Jakubce se také v rozhovoru uveřejněném v časopise Naše rodina č. 42 z roku 2010 zmiňuje jeho spoluvězeň Jan Janků:

Věznice se dělila na tři části: první dvůr pro lehké případy, hospodářské věci a tak, pak druhý dvůr, tam byla nemocnice a kuchyně, pekárna, a třetí dvůr pro nejhorší případy. Pátému oddělení se říkalo Vatikán, tam byli kněží, hlavně františkáni a já s nimi. Po „akci K“ byli všichni ti kněží zavřeni s námi, třeba Jakub Zemek, Vít Tajovský, Inocenc Kubiček, Oto Mádr, Karel Otčenášek Děkan Josef Jakubec, když ležel v nemocnici, mě poprosil: „Honzíčku, vezmi mě do náruči,“ a pak mi v té náruči zemřel.

Sestavil J. Schröffel

FARÁŘ KAREL RAICHL

narozen 1 dubna 1911 – Rohozec (část obce Mikuláš, okres Kutná Hora)
zemřel 8. listopadu 1978 – Slatina nad Zdobnicí

odsouzen:

Státní soud Praha – 23. června 1949

Nejvyšší soud Praha – 14. dubna 1950

§12, odst.1 – z.č. 50/23 Sb. Nepřekážení nebo neoznámení trestních podniků, 10 měsíců
těžkého žaláře

Vzpomínku na P. Karla Raichla zpracoval PhDr. Jan Urlich, manžel neteře pana faráře: Narodil se v rolnické rodině Anny a Jana Raichlových jako šesté dítě. Místní dvoutřídní škola mu poskytla dobré základy ke studiu Českého arcibiskupského gymnázia v Praze–Bubenči v letech 1923 – 1931. Následovalo pětileté studium kněžského semináře v Hradci Králové, ukončené 29. června 1936 vysvěcením na kněze.

Prvním jeho působištěm byl Brandýs nad Orlicí od 1. 8. 1936 do 28. 2. 1939. Po krátké vojenské službě sloužil opět jako kaplan tentokrát v Dačicích, a sice do 31. 7. 1941. Poté byl jmenován administrátorem (1. 8. 1941) na faře ve Slatině nad Zdobnicí. Současně spravoval neobsazenou faru v Pěčíně. Obtížné podmínky v horských vesnicích, jeho dobrota, příslovečná skromnost a pedagogické působení ve škole, ho velmi sblížily s farníky.

Po skončení druhé světové války se jeho pastýřské působení až do roku 1948 dále rozvíjelo. Důvěrně se znal s ministrem techniky p. Kopeckým, rodákem z Pěčína. V důsledku udání byl dne 1. února 1949 zatčen StB z Pardubic, kam byl také převezen do vyšetřovací vazby. Způsob vyšetřování v pardubické věznici byl proslulý svou krutostí, v porovnání s ostatními věznicemi snad nejhorší. Bratři a sestry pana faráře ho mohli jednou navštívit a díky určité toleranci právě sloužícího dozorce s ním mohli nerušeně hovořit. Viděli na rukou a nohou čerstvé stopy mučení, do krve rozbitá záda a ramena, poznali jeho ztrátu sluchu následkem krutého bití do hlavy. Jeho zdravotní stav byl doslova žalostný.

Z pardubické věznice byl P. Raichl převezen do Chrudimi, později byl vězněn v Praze na Pankráci. Odtud putoval do Jáchymova, kde pracoval ve vězeňské poště. V této době se skupině vězňů podařilo uprchnout. Mezi uprchlíky byl i jeden zvězeň z Čáslavi, se

kterým se pan farář znal. Spojili tedy jeho jméno s touto akcí a tím poměrně lehká práce ve vězení pro něho skončila. Určili mu pak práci přímo v dolech. Vrátil se po deseti měsících s podlomeným zdravím do svého působiště ve Slatině nad Zdobnicí, kam teprve za dva roky přišlo vyrozumění, že vyšetřování ve smyslu obvinění neprokázalo vinu.

P. Karel Raichl byl usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. září 1990 plně rehabilitován a žil a působil až do své smrti 8. 11. 1978 ve Slatině nad Zdobnicí.

Převzato z publikace: Svědectví polit. vězňů okr. Rychnova nad Kněžnou 1948 - 1989, díl I. Vydal 1995 Okresní archiv tamtéž.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

V neděli 16.6.2013 osm dětí z naší farnosti přijalo z rukou P. Oldřicha Kučery první svaté přijímání. Slavnostnímu dni předcházela dlouhá příprava, kdy se Otec Oldřich scházel s dětmi na faře. Trpělivě jim všechno vysvětloval a zároveň odpovídal na jejich zvědavé dotazy. Liduška se na setkání velmi těšila a vždycky doma vyprávěla, co nového se dozvěděla a o čem si povídali.

Součástí prvního svatého přijímání je svatá zpověď. Uvědomit si, co je špatné a čeho se vyvarovat, umět přiznat své chyby svoji nedokonalost není jednoduché ani pro nás dospělé. Nakonec děti všechno zvládly a nyní mohou přistupovat ke stolu Páně a přijímat Ježíše Krista do svých srdcí. Ať Bůh je provází a oni poznají, že v životě není nic důležitějšího než žít s Pánem Bohem a pro Pána Boha.

Chtěla bych jménem všech rodičů z celého srdce poděkovat P. Oldřichovi za všechno, co udělal pro každé dítě, které přistoupilo ke stolu Páně. Dále děkuji za úklid kostela a všem maminkám za jeho výzdobu. Nesmím zapomenout na sbor, který slavnostní mši svatou doprovázel a paní katechetku Stáňu, která s dětmi vše nacvičila. Po mši svaté jsme připravili malé posezení na farní zahradě. Počasí nám přálo, a proto se to velmi vydařilo. Velké poděkování patří všem, kteří přispěli něčím dobrým do žaludku, ale též za vzorné obsluhování.

A co napsat na závěr? Díky Bohu za překrásný zážitek, ať v nás přetrvá co nejdéle. A přeji si, ať na tento slavnostní den jen tak nezapomeneme.

Ludmila Kolocová

ANKETA

Tentokrát jsem položila otázky rodičům dětí, které přistoupily v neděli 16.6. k prvnímu svatému přijímání. A co mi na dvě otázky někteří z nich odpověděli?

1. Jak prožívalo vaše dítě přípravu na první svaté přijímání?
2. Vzpomínáte na své první svaté přijímání?

Žena

1. Matěj bral přípravu tak nějak přirozeně, doma o tom moc nemluvil (je to chlap), ale na svůj věk zodpovědně.
2. Ze svého 1. sv. přijímání si pamatuji, co jsem měla na sobě (máme fotky ...), a že nás připravovala stará paní katechetka p. Poláková (v Ústí).

Muž

1. Kdybych měl říct, jak Honzík přípravu prožíval, tak bych musel říct asi slovo klidně. On je to takový pozitivní tvor, ze všeho se dokáže radovat a vše velmi důvěřivě přijímá. Já jsem s ním hovořil hlavně na konci, když se blížila zpověď. Snažil jsem se to s ním trochu projít, aby si ujasnil jak se připravit a co ho čeká při vlastní zpovědi. Myslím, že to proběhlo velmi klidně. Na vlastní 1. sv. přijímání se velmi těšil. Myslím, že to prožil pěkně.
2. Co se týká mého 1. sv. přijímání, musím říct, že nemám, o čem bych psal. Je to tak dávno, že vše zaval čas a zůstalo jen pár fotek, ale myslím, že to nevádí. Přijímání svátostí je pro mě velmi důležité, i když se mi ke zpovědi samozřejmě moc nechce ☺, cítím, že je to pro mne nezbytné.

Žena

1. Liduška na přípravu chodila velmi ráda, protože P. Oldřich ji dokázal zaujmout. Pokaždé s radostí vyprávěla, co ví a zná. Zároveň si uvědomovala, že přijmout do svého srdce Ježíše Krista bude něco nového, ale i velmi krásného. Měla starost, jak dopadne sv. zpověď. Je citlivá a hodně o všem přemýšlí. Nakonec všechno zvládla. Na slavnost v neděli se velmi těšila a musím napsat, že nejen jí, ale i všem ostatním dětem to velmi slušelo a s dětskou duší přijali z rukou P. Oldřicha 1. sv. přijímání.
2. Na své 1. sv. přijímání si vzpomínám velice dobře. Bylo to v roce 1984. Chodila jsem do první třídy. Připravovala jsem se se svojí sestrou Magdou, která navštěvovala třídu třetí. Na přípravu jsme chodily tajně, protože doba, ve které jsme žily, nám veřejné setkání neumožňovala. Věnovala se nám Schönstattská sestra Milena, kterou jsme milovaly. Vše probíhalo v Letohradě v kostele sv. Václava. Tam nás taky provázel a věnoval se nám P. Ducháček. Přípravu jsme přijaly jako výborný základ do života. Přijmout svatě přijímání bylo pro nás obě zásadní událost v našem životě, která nás provází stále a přivádí blíže k Bohu. Nesmím zapomenout na rodiče, kteří nám byli oporou a ve všem dobrém nám pomáhali. Kéž Bůh pomůže a já i manžel budeme tak dobří jako oni a budeme dávat dobrý příklad.

Žena

1. Přípravy, obavy ze svátosti smíření a těšení provázelo Šimona poslední dny. Přípravy jsme zvládli úspěšně, obavy byly zbytečné a těšení vyústilo v nadšení.
2. Pár fotografií a momentů z 1. sv. přijímání předčí pocit na srdci, který je naplněný radostí a láskou. To mě provází a stále posiluje.

Muž

1. Vítek říká, že se mu příprava líbila a vždycky se těšil. V neděli ho bavily přímluvy.
2. Moje 1. sv. přijímání bylo už skoro před 40 lety, takže na něj moc vzpomínek nemám. Snad jediné, na co si dobře pamatuju, je, že jsme se pak všichni

s P. Výprachtickým fotili na schodech k zadnímu vchodu do kostela. Tu fotku bych asi někde doma našel.

Muž

1. Agátě se příprava líbila a těšila se. Před zpovědí měla obavy, ale nakonec bylo vše v pohodě. Měla také velkou radost z bílých šatů (je to holka ☺).
2. Z průběhu si už na nic nevzpomínám. Víím, že jsem dostal od babičky hodinky, ale to je jiný příběh.

Ptala se Jitka Moskvová

ADORAČNÍ MODLITBA PODLE H. A K. RAHNEROVÝCH

Jako tvé děti klečíme, Pane, před tvou svátostí.
Před svátostí tvé smrti, která nás oživuje.
Před svátostí tvého mlčení, které volá hlasitěji
než plané mluvení našeho srdce.
Před svátostí tvého Těla, které vzato
z této země je zárukou nebe.

Když vzhlížíme k tvému Tělu, prosíme tě:
Žij v nás a ať nás naplní tvůj Duch.
Věříme ve tvou sílu, která zvítězí v naší slabosti,
ve tvé smilování, které si vynutila naše ubohost,
ve tvou pravdu, která zvítězila nad naší lží,
ve tvou svobodu, která nás vyvedla z naší stísněnosti.
Žij v nás!

Dej nám, abychom radostně plnili tvá přikázání
v tvém duchu, jako ti, kteří už nepotřebují zákon.
Dej nám, abychom navzdory vši skutečnosti
statečně doufali, že dáš požehnání i této zemi.
Neboť tvůj Duch je schopen obnovit i tvář této země.

Nejen nebe, ale i země ať je plna tvé slávy.
A ten, kdo byl poražen v boji o svět,
ať nese nyní palmu tvého života, když právě
pro tento svět statečně bojoval až do konce.

Nevíme, koho z těch, kteří se nám zdají tak vzdáleni,
už proměnila tvá milost. Necítíme se lepší než ti,
jejichž činy odporují třeba jen podle zdání tvým příkazům.
A proto poslední slovo, které smíme a můžeme o sobě říci,
není naše slovo, ale tvé slovo, slovo tvé milosti.
A proto Duch, k němuž se hlásíme, je tvůj svatý Duch.
Ať jsme omilostněni nyní a s tvou milostí i na věky.

*Z knihy Cesty člověka k naději a smíření
(možno zapůjčit ve farní knihovně)*

FARNÍ KNIHOVNA V ŽAMBERKU

Je to již rok, kdy bylo pro farníky zprovozněno půjčování knih na faře. Máme zpracovanou databázi všech publikací, které je možné si vypůjčit. Knihy jsou seřazeny a uloženy podle oboru, kterému se věnují v jednotlivých policích ve společenské místnosti v přízemí fary. Jsou zde publikace pro všechny věkové kategorie, na své si přijdou i děti a mládež.

Provozní doba knihovny je jednou za 14 dní v neděli po mši svaté nebo dle dohody jindy. Jste všichni srdečně zváni! Pokud znáte někoho, kdo by si knihy rád vypůjčil, ale sám nezvládne přijít, tak je možné se domluvit a zařídit donášku knih přímo domů. Bez obav se obraťte přímo na mě nebo na pana faráře. Uvítám také jakékoliv požadavky nebo připomínky k provozu knihovny.

A teď trochu statistiky: zaregistrovaných čtenářů máme 27, největší zájem je o povídky, romány a životopisy svatých.

V letním období se půjčovaly knihy skautské a pro mládež, hodně vyhledávanými jsou knihy z Karmelitánského nakladatelství, týkající se spirituality a studenti si čtou i pedagogické publikace z nakladatelství Portál. V adventu proběhlo v prostorách knihovny autorské čtení s následným prodejem knih z nakladatelství Flétna. Další čtení připravujeme na podzim.

A které knihy bych vám doporučila přečíst? Mě osobně zaujala sada knih Malý stuttgartský komentář. Jsou to knihy pro čtenáře, který chce lépe pochopit poselství jednotlivých knih Starého i Nového Zákona a nechat se unášet tajemstvím Božího slova.

Přeji vám hezké léto a nezapomeňte si na dovolenou či prázdniny vzít s sebou něco ke čtení ☺

Marie Souradová

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

Vážený pane vikáři P. Oldřichu Kučero,

připomínáte si patnácté výročí Vašeho vysvěcení a ve Vašich vzpomínkách jistě probíhá film všech událostí, které jste od té doby prožil. Možná si dnes říkáte – měl jsem, neměl jsem? My v Žamberku, kde jste téměř celou dobu Vašeho kněžského působení prožil, jsme rádi, že Vás tu máme. Děkujeme za všechno, co jste doposud pro farnost a pro nás farníky i město udělal a zařídil. Mnohdy si toho málo vážíme a třeba i modlitbu za Vás po mši svaté jen tak mechanicky odříkáváme. Prosíme tedy Boha, který Vás povolal, o více naší opravdovosti a pomoci, protože i Váš slib služby je trvalý a nebyl jen papírovým stupněm k prospěchu a moci, jak se to dnes bohužel nosí.

Zdraví a sílu Vám přeji a o požehnání pro Vás u Boha prosí – Vaši farníci.

NAJDE SE PAMĚTNÍK?

Přátelé z Číhošťské farnosti nás prosí: V roce 1949 v Číhošťském kostele u P. Toufara ministroval asi devítiletý chlapec, jehož rodiče se přistěhovali ze Žamberka, prosíme zejména pamětníky – farníky, místní občany, kteří by věděli, nebo znali jméno rodiny. Případnou informaci sdělte prosím paní Všetickové nebo Zd. Burešovi. Díky.

HLEDAJÍ SE MUŽI

Přijdete v neděli do kostela a v jedné jeho části vyrostlo lešení, třeba až pod klenbu. Přijdete v neděli do kostela a lešení, které dlouhý čas zakrývalo část chrámu, zmizelo a část opravených maleb na stěně nebo klenbě září novotou. Opět se podařilo opravit, vyčistit neb zrenovovat další část našeho krásného kostela.

Stavbu a bourání lešení uvnitř chrámu provádí parta farníků – mužů. Jejich počet však ubývá, někteří členové již nemohou tuto práci vykonávat, stárnou nebo jim to jejich zdraví více neumožňuje. Lešenářská parta potřebuje doplnění. Hledáme proto muže z farnosti, kteří by mohli pomáhat. Jedná se o práci občasnou, krátkodobou a nijak zvláště složitou, ale zodpovědnou, v případě potřeby vykonávanou i po obvyklé pracovní době v běžném zaměstnání. Převážně spočívá v přenášení a podávání trubek, podlážek a dalšího materiálu. Pokud nesnášíte výšky, je dost práce v nižších patrech nebo na zemi. Samotnou montáž provádějí odborníci, kteří případně i vás zaučí.

Lešení je totiž nezbytnou podmínkou provádění oprav a renovací a je také příspěvkem farnosti k jejich uskutečnění. Bývá rovněž pádným argumentem pro poskytnutí potřebných dotací. Zároveň ušetří mnohatisícové částky, o které je možné odborné práce rozšířit. Chlapi z lešenářské party zvou všechny zájemce – přijďte se třeba jen podívat, pohlédnout z výšky do chrámové lodi a poznat partu chlapů, bez kterých by prováděné opravy byly mnohem dražší a obtížnější. Můžete-li, pomozte.

Všechny informace poskytne pan *František Poláček*

POZVÁNKA PRO VŠECHNY „ŠKOLOU POVINNÉ“ – ZÁVĚR ŠKOLNÍHO ROKU

Všichni kdo ještě nebo už zase ☺ chodíte do školy, přijďte zakončit uplynulý školní rok. V pondělí 24.6.2013 se sejdem v 16 hodin na faře v Žamberku, společně si zahrajeme hry, zapíváme, při mši svaté pro děti od 17:30 předložíme Pánu uplynulý školní rok (zřejmě všichni máme být za co vděční) a nakonec si opečeme buřty.

Srdečně zvou *manželé Schröffelovi* a *O. Kučera*

KALENDÁŘ AKCÍ:

Pravidelné akce jako např. mše sv. pro děti, náboženství, katechismus začnou po prázdninách (asi v polovině září) a budou včas ohlášeny v kostele.

Plánované akce		
Název	Termín	Místo
Mše sv. pro děti	pondělí 24.6. v 17:30	kaple Panny Marie Bolestné
Zakončení školního roku	pondělí 24.6. v 17:30	fara v Žamberku
Farní tábor	týden 10.-17.8.	Slatina nad Zdobnicí

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Těší nás, že máte zájem o zkvalitnění našeho občasníku. Další písemné příspěvky můžete osobně předat někomu z redakční rady nebo posílat e-mailem na níže uvedenou adresu. Další číslo vyjde v září.

Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 5 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vhadzovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: Marek Faltus, Ondřej Jäger, P. Oldřich Kučera, Roman Moskva, Jaroslav Schröffl a Marie Souradová. Technické zpracování: Ondřej Jäger, Václav Ježdík a Roman Moskva. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: zpravodaj@farnostzamberk.cz; www.farnostzamberk.cz

Fotogalerie: <http://farnostzamberk.rajce.idnes.cz/>